

Tuliste vaidluste aasta hariduselus

Tänavu pruukisid haridusteamadel suud paljud. Avalikkuse meeli küt-sid üles nii kaks õpetajate streiki, Tapa koolijuhi Elmu Koppelmanni kohtulugu kui riigieksamite järgsed koolide esikümned.

Viimastel aastakümnetel pole haridusteamad nõnda ägedate vaidluste objektiks olnudki. Mõnes Eesti paigas ajasid riigieksamite kehvad tulemused koguni omavahel tülli nii omavalitsuste juhid, lapsevanemad kui pedagoogid.

Tegelikult toimus nende efektsete sündmuste varjus palju protsesse, mille vilju hakkama maitsuma alles mõne aasta pärast – uute õpikute ja õppekavade järgi õpetamine, kutsehariduse reformimine, loomisel olev kutsenõustamissüsteem jne.

Lahkuv aasta tähendas ka viimast koolikella helinat üheksale väikekoolile. Vargsi kannatas sulgemishirmus kogu aasta vähemalt teist samapalju, sest tänavu ütlesid haridusjuhid esimest korda avalikult välja, et koolisüsteem käib rahaliselt riigile üle jõu ning ilma koolisüsteemi kohendamisetä on mõeldamatu

MALLE PAJULA

toimetaja

edaspidine õpetajate palkade tõstmine.

Väikekoolidelt kadus pärast riigieksamite tulemuste analüüsi nende peamine enesekaitse argument – õpetajatel olevat iga õpilase harimiseks rohkem aega, seega tulevat väikekoolidest välja haritud lapsed. Riigieksamite statistika järgi jäid väikekoolid tasemelt suurkoolidele selgelt alla.

Nii võib algav aasta lisaks õpilaste ja õpetajate streikidele, ahistamisteemalistele kohtuasjadele ning eliitkooliks olemise vägikaikaveole endaga kaasa tuua ka külaelanike nälgastreike, kes armsaks saanud väikesekoolimaja sulgemisega leppida ei taha.

Ilmselt ei maeta vaenukirvest maha ka järgmisel aastal.